

Duhovna misel - 03. mar. 2024

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

3. postna nedelja V evangeliju te nedelje vidimo, kako je Jezus izgnal iz jeruzalemskega tempelja menjalce in vse tiste, ki so kupili in prodajali. Zakaj je Jezus storil to tako močno, tako izzivalno dejstvo? To je storil zato, ker ga je Oče poslal, da očisti tempelj: ne samo temelj iz kamna, ampak predvsem tempelj našega srca. Kakor ni Jezus predvidel, da bi hiša njegovega Očeta postala tržnica, tako si želi, da bi naše srce bilo kraj zmede, nereda in zmešnjave. Srce mora biti čisto, urejeno, očiščeno. Česa? Lažnivosti, ki ga umažejo, dvoličnosti in hinavščine, ki imamo kaj tega. To so bolezni, ki škodujejo srcu, ki umažejo življajočega napravijo dvoličnega. Treba je, da smo očiščeni naših zavajajočih sti, ki barantajo vero v Boga z minljivimi rečmi, s trenutnimi koristmi. Treba je, da pometemo iz svojega srca in iz Cerkve zlonosna spodobnosti in denarja. Da bi očistili srce, si moramo umazati roke: da smo odgovorne in ne stati in gledati, medtem ko brat in sestra trpit, naj očistimo srce? Sami ne zmoremo, potrebujemo Jezusa. On ima moč premaga naše zlo, da ozdravi naše bolezni, da restavrira tempelj našega življenja.

Jezus Kristus, On sam nas more oprati zlih del, On, ki je umrl za nas! On, ki je Gospod! Bog nas ne pusti umreti v našem grehu. Tudi kadar obrnemo hrbet, nas nikoli ne zapusti samim sebi. Išče nas, sledi nam, pokliče h kesanju in nas očisti. Gospod hoče, da smo rešeni in da živimo živi templj njegove ljubezni v bratstvu, v služenju in v usmiljenju.

Jezus nas ne samo očisti naših grehov, ampak nam da delež ponuja lastni moči in modrosti. Osvobaja nas določenega načina razumevanja družine, skupnosti, ki ločuje, ki nasprotuje, ki izloča, da bi mogli vstopiti v Cerkev in družbo, ki sta odprti vsem in naklonjeni našim bratom in sester, ki so bolj potrebni. In istočasno nas krepi, da bi se zmogli upreti svetu po maščevanju, ki nas požira v spiralo vračanja brez konca. Z močjo Svetega Duha nas pošilja, ne da bi pridobivali, ampak kot svoje učence misionarje, može in žene, poklicane za pričevanje, da ima evangelijsko spremjanja življenja. Vstali nas napravi za orodje Božjega miru, njegovega usmiljenja, za potrpežljive in pogumne tvorce novega življenja.^{2/3}

